

CHARLES PÉGUY HIMNUSZA AZ OLTÁRISZENTSÉGRŐL

Részlet a Jeanne d'Arc szeretetének
misztériumából

Búza, szent-szent búza, belőled készül a kenyér. Búza, kalász, búzagalász magja, mezők aratása. Kenyér, mely a Mi Urunk asztalára került. Búza, kenyér, melyet maga a Mi Urunk evett, valamikor, minden nap közt a legnagyobb napon.

Búza, szent búza, belőled lett a Jézus Krisztus teste, valamikor, minden nap közt a legnagyobb napon; téged azóta mindennap eszünk, mindennap mint a Jézus Krisztus testét.

* * *

Búza, te már csak külsőleg vagy búza; kenyér, te már csak ép' látszol kenyérnek; kenyér, már csak a kenyér színe marad a tiéd.

Kenyér, melynek már csak a színe régi.

* * *

S te, szőlő, te, a búza tejtestvére. Szőlővesszőkön fűrtök drága magja. Szőlőlugasok fűrtös drága dísze. Szőlők szüretelt bora. Szőlőlugasok, dombok venyigéje vére.

Bor, mely a Mi Urunk asztalára került. Szőlő, bor, melyet maga az Úr ivott, valamikor, minden nap közt a legnagyobb napon.

Szőlő, szent szőlő, bor, mely Jézus vérévé változott, minden nap közt a legnagyobb napon, és amely azóta mindennap átváltozik a pap kezében és nem marad bor, hanem Jézus vére.

* * *

Bor, te már csak külsőleg vagy bor, te már csak látszol pusztá bornak; már csak a bor színe marad a tiéd.

Kenyér, mely testté változott, bor, mely vérré változott.

Kenyér, melynek már csak a színe régi, bor, melynek már csak a színe régi,

* * *

Istenem, hát hiába folyt volna Fiad vére; hiába partakzott egyszer és azóta annyiszor.

Egyszer, akkor és azóta annyiszor.

Istenem, hát hiába változott át a kenyér Fiad testévé, és Ő hiába ajánlotta fel egyszer és annyiszor.

Egyszer, akkor és még annyiszor.

Hát elhagyod, hát el fogod hagyni gyermekeid keresztény világát.

Egészen ránkborult a háború s a pusztulás. A háború hoz ránk bomlasztó pusztulást. Hát ránk hagyod a háborút egészen.

Fordította *Rezek Román*, O. S. B.